

Salam, Əli Rza boy, inşallah, yaşışınız. Bu gün gözəl şaire, rohmotlı Niso Boyim haqqında bir yazı yazdım. Düzü hərə gəndərim, bilmədim. Sizdən kəmək istəmək qərarına gəldim. Bilmirəm, sizin qəzətin kriteriyalarına uyğundurmu, ya yox... Əgor mümükün olsa, mənə istiqamət vərəndiniz. Cox-çox təşəkkür edir və xahiş edirəm mənə cavabınız qoymayın.

Hörmətlə:

Nübar Eldarqızı.
07.03.2021

Qaşa bilsən qəmlorinin özündən,
Çıxa bilsən düyğuların özündən,
Qopa bilsən həsratının təlindən,
Dil açanda ürəyinin harayı,
Mənə söylə, mən özgəsi deyiləm!

Alsarsan dünənən hər üzüna,
Ümildərlən çökilərən özüna,
Baxa bilsən o malayın gözünə,
Nəsa görən aylardırən savayı,
Mənə söylə, mən özgəsi deyiləm!

Bu misraların mülliifi Niso Boyimdir. Hər dördni kağızla, qələmə, gecələrlə paylaşın xanım, xatın bir şair...

Quru, statistik rəqəmər monlik deyil. Anma bunu qeyd etməliyəm, cünki, məhz doğum günü onun haqqında yazmaq istidklərimizi yazağma başladım.

Niso Boyim Rəhimova mart ayının 6-də dünəyə golmısındır. Bu mart, onsuq qeyd edilən ilk doğum ayıdır... Allah rohmət etsin! Məkanı connat, möqamı yüksək olsun! Onu bən dünəyə güvindiyi gözlər orsor, inanram ki, o gözlə yazar xanımı həmisi rohmət oxutduracaq...

Niso Boyim obyebiyatımızda dörin izlər qoyul gedib. İllerin üstüni örte biləcəyiz... Bilmirəm, ruh sadırı, "cəkdiyi ahlardan dağlılmayan gəy üzü" ilə halallaşmış, ya o yüksəklikdən baxarkən kimi, nəyi görür, kimə, nəyə üşyan edir, kimə, nəyə haqqını halaldır ve ya etmir...

- Ümumiyyətə, o gözlə şair ruhu ne hiss edir?

Mənə tanış devil gördiüm bür bu yer,
Mənə tanış devil bür dad, bür qoxu.
Axarda inciyib bezdiüm dünə,
Öndə dünəydiüm naməlüm qorxu...
Bir de ki...
Dəyişib bizim üçün
Bu dünənən axarı,
Ötbür gedən bir ömrün
Na yüngülü, ağrımlı!

- deyərək keçənən güzəst! deyib içinde kül olan arzuları başlamışdım!?

Niso Boyim - eşil Boyim id! Onun bir az sərt, ötkəm edası vardi. Özüne inanı çıx gülüdü id. Şəhər kənlə verendən sonra heyatına mənə biçıdı, şəri ömrünün bas taci etdi, hər kəsin ayağına vermedi seri. Ona görə aile qurmadı. Qısqancı idı, qorxdu ki, hoyat yoldaş şəir yox, işsan olar. O işsan ki, ona söz də deyəcək, etiraz da edəcək, anlayacaq, ya anlaşmaz biri olacaq... İnciyəcək, inicidəcək, kisəcək, küsürəcək...

O, burları götürmüzdə! O, doğulanda alına na yازılımdısa, hərki-hərfine yəşadi. Həc özünü "no deyərlər!" deyib ailə qurmağa zorlamadı. Ürəyimin hökmü ilə, şəirləri, poemaları, hekaya və romanları iş xoşbəxt yasağı.

1988-89-illərdə mən, tələbə idim, fürdəstən istifadə, qəzet və jurnalarda şeirlər verirdim və artıq çox olurdum. Elə həmin vaxtlarda da, rayonda mülliəmə işləyən Niso Boyim də cini qapılar açılmışdı. İlk deffə "Azərbaycan mülliəmi" qəzəntində qəç edilən şeirlər ona uğur gotirdi...

Dəqiq yadımda deyil, Sabirabadda hansısa bir tədbirdə onu uzaqdan görürdüm, mənənən çox üzündən razı tosarı başlamışdım. Sonrağı görüşməz bizim evimizdə oldu.

O zaman mən tezəcə ana olmuşdım, çox çətin illərdi...

-1994-cü ilin payızı idi, asfaldan çox aralı olan evimizin qapısında bir maşın dayandı. Uğurımız çox böyükdü, qaynamam, baldızılarım, evli, 2 usaqlı qaynambilə bir evdə yaşayırdu. Golən, həc kəsin tanınmadı və hor kosin qonağı olabiləcək biri idi. Adını cəsiləndə tövəcüb-ləndim və yaxınlığın Niso Boyim olduğunu gördüm. Heyrotini bir az da artı. Xoş-bəs...

Dedi: Aztv-də işləməyə gedirəm.

molok kimi süzürson. Ruhun homişə kimi azaddır, sevdin göylərdə. Yağış-la yero golib gedirsin yeqin ki...

Ağladım gecənin qaranlığına,

Buludlar ahmə təkdidiyən verdən

Yığdım damcı-damcı yağışlarımn...

* * *

Yağ, payız yağışın, yağ həyəcəntə. Ovat düşgəsini yatan dünəyann. Təmizlə rüshunu, yuğanahını. Yalan çirkubuna batan dünəyann...

* * *

Niso Boyim, çox toosşuf edirəm, son gedəndən sonra no qodar yağış yağısa da, dünəyənən cini çirkab, cini günahlara moskon dünəyadır. Doyışın heç no yoxdur... Üzr istiyorum, mon sonondən dəali realist olduğum üçün heç noyin düzoləcəyinə no inanıram...

- Arada sonin şeirlərinə oxuyuram, bəzən heynələq duyar, bəzən toosşuf edirəm, göz yaşı axıtdığım vaxtlar da olur:

No vaxtsa yasayıb-ğələn sevginin

Ruhu parçalayıb didər qalıbmı.

İlahı! Heç sevib-sevmədiyimi.

Anlaya bilmədin son ana kimi...

* * *

Gün gedəndən, qılın qından sıyrılar, Doğmaların yad olmayı nə yaman! Can bədəndən, sümük qıdan ayrırlar, Doğmaların yad olmayı nə yaman!

Karvan yükü ağır olaç arxında, Göz baxmadan yağır olaç arxında, Fağırlaşur, fağır olaç arxında.

QISMƏT

O zaman bildim ki, ailə quracağı adəmə Bəkida yaşıyır.

- Getdiyim qəzət və hərəkətlərdən qızıl mənzilə olub olmamığımı soruşular, cini rayonda olub bir-birimizi tanımamığımıza inanırlar. Gələndik ki, həm tanış olaq, həm də son Bakıya geləndə görürək... Payızı və meyvoların çox sevirlər, gələndən gətirə bilərsən...

O payızı eşqinə solan hor çəçek, Saralan her yarıq yalvaran güldü.

Sevgi qoxuyurdu başdan-ayaq,

O payız yerindən menim deyildi..

Danışığımızın belə somimi alınmasına çox sevindiməsə, içimde şeirlər vidasılgımlı ona demədim... Və mon sandım ki, hər şey o deyən kimi oldu, o evləndi, Bakıda yaşıyır və Mailo Xanım Murad-xanlıq inibər yerdə işləyir...

- Ta 2005-a qədər.

İş yerdən zeng etdiyər ki, bu nömrə ilə oləcək saxla.

Niso Boyimle bəzən onlarda görüşdük. Aran obəbi birliyi haqqında danışdı, şeirlər göndərməyi istədi. Toplu çap olunandan sonra mənə bir kitab gönderdi.

Sonralar çox gec-gec telefonla danışdırıq, haqqında hər şeyi həmeylərmiş, hər ikimizin yaxın dostu, həkim-səairo Şahnaz Şahindən öyrənir, uğurlarına sevinirdim. Eşidənde ki, Bakı Slavyan Universitetində çəqədə Azərbaycan obyebiyatının tənənumus nümayəndələrindən kimi kimi tərəfə vəsaitinə onu da adı salınb, üməqən qanadın olmadı. Danışb topribi etdi. Şad oldu!

- Hamuruzın belə mənevi dostoyu ehitiyacımız var, çoxluğundan yox, yoxluğundan ölüürk bezen...

Mon Niso Boyim bir də 5-6ay əvvəl gördüm, son dəfə... Sifeti, səsi, danışığı, dixisiyi, mühakiməsi, fikirləri, yaddaşı, - hər şey çox gözəl idi, ancaq yeriyməkdə, yazağmaqda çotinlik çekirdi. Dedim sono dəstləyti atışmam...

Son yazışmamız:

-Necəsen, bacım?

-Çox çarosiz...

-Allahdan tünd kəsiləməz! .

...-İndi necəsen, Niso Boyim?

Yəqin dəha sənə yeriymək üçün ayaq lazımlı deyil... gümən edirəm ki, indi sən,

Doğmaların yad olmayı nə yaman!

Güçü çatmaz nə ağıriyə, nə aha,

Ümidi çəkə bilməz sabaha,

Əl üzülər, əlacə galər Allaha.

Doğmaların yad olmayı nə yaman!

Niso Boyim ağız, aza, payız, yağış, göz yaşı... haqqında o qodar çox yazib ki, oxuyunda mat qalırsın, insan öz hissliyi nece bu qeder müxtlü şökkörlə, hor dəfsə basqalaşdırıb ifadə edə bilər ki, şeirlərin heç bir-birinə bəzəməsin...

O, qadın xoşbəxtliyin yaşaya bilmədi, yalnız tekliyin, tonluğın verdiyi qeyridə həzzı daddı. Özü-özüne heynar qalagala yazi, yaradı. Hər osorın özündən bir az paydı... Hansı şəhərin, həkayəsinə oxusun sətirin arxasında Niso Boyimın nefosini, ruhunu durysın.

-Niso Boyim, liyəq oldugundan çox çox aşağıda qaldı...

Sovet dövründə yaşasayıd, əsərləri haqqında monografiyalar yaxıldı, o vaxtlar Aztv-də də çox maraqla baxılan "poeciya gecələri"nən ulduzu olardı, adı dəsləkliyə salırdı... "Vaxtında dünəyə gələşiydi" çox sey basqı cırıldır...

Yeno çox sağlam əsərlərin qıymət verən, dəyərləndirənlər!

Tobii ki, barosində yazılan, deyilən hər şeyi bilmirəm, amma Anarın və Bökməli tənqidçi Vaqif Yusiflinin Niso Boyimın taradığını sevinirdim. Eşidənde ki, Baki Slavyan Universitetindən çəqədə Azərbaycan obyebiyatının tənənumus nümayəndələrindən kimi kimi tərəfə vəsaitinə onu adı salınb, üməqən qanadın olmadı. Danışb topribi etdi. Şad oldu!

-Hamuruzın belə mənevi dostoyu ehitiyacımız var, çoxluğundan yox, yoxluğundan ölüürk bezen...

Qismət...

P.S. Dünən Niso Boyimın "Oyun" poemasına toxodon göz gözdiirdim. O, heyatın bir oyun olduğunu, oyunun qaydalarını di biliirdi. Amma qazanmaq üçün cüigliq etmedi, oyununa haram qatmadı! Sonradan görmüşər kimi yox, osilli-nosilli xanım, Beyim kimi goldı və getdi...

Könil, burax gəy üzündən

Simsək olub çaxım gedim.

Məni gizli sevənlərin

Ürəyini yaxım gedim!..

Nübar Eldarqızı.
07.03.2021